

Gazetka dla Wszystkich

NR 06(104)/2017 CZERWIEC

15 czerwca – **Uroczystość Najświętszego
Ciała i Krwi Chrystusa** (Boże Ciało)

procesja do czterech ołtarzy
po Mszy św. na godz. 10⁰⁰

CISZA W COVA DA IRIA

Z notatnika pielgrzyma...

*Świetlany płaszcz proroctwa kryje tajemnicę i wzrok matczyny,
nadzieję wypełniony po brzegi żrenic szerokich.*

Patrzyliśmy na te kilka słów zapisanych przez tajemniczego młodego Portugalczyka z jakimś dziwnym zadumaniem i jednocześnie fascynacją – *Jesteście już gotowi!* – Na co? Kto nas do czegoś przygotowywał? Dlaczego nic o tym nie wiemy? Tego typu pytania kotłowały się po naszych głowach, choć żadne z nas nie wypowiedziało ich na głos. Byliśmy zbyt dumni, czy może bardziej zbyt zagubieni? W końcu przed chwilą każde z nas dotknęło bolącej strefy swojego życia. Owego „udręczenia”, o którym mówiła mała Jacinta. Każdy z nas zdał sobie z tego sprawę, że musi to przepracować indywidualnie. Zatem po postu staliśmy tam nad staromodnym koszykiem piknikowym

w cieniu poskręcanych dębów jak stado owiec czekających nie wiadomo na co. Marek przerwał tę nienaturalną ciszę. – To co robimy? Idziemy dalej, do Aljustrel? Wracamy, czy zostajemy tu?

Pytania padały jedno po drugim. Nikt nie odpowiadał. W zasadzie nie dziwię się. Sam nie wiedziałem, co dalej robić. Miałem jedną wielką pustkę w głowie i żadnych pomysłów. Nikt nie chciał podjąć decyzji. W końcu Kaśka stwierdziła, że ona wraca do Fatimy. Ma już dość. Ktoś do niej dołączył i poszli. Marek upierał się, że on dotrze jednak do Aljustrel, skoro i tak jest już niedaleko. Nikt nie podjął tego pomysłu, więc Marek pokręcił się jeszcze kilka minut i poszedł

w stronę domów, gdzie kiedyś mieszkali Franciszek, Hiacynta i Łucja. Nim się obejrzałem na drodze do Aljustrel zostałem sam z piknikowym koszem. Zorientowałem się też, że wokół nie było naprawdę nikogo! A przecież Francisco zapewniał nas, że tutaj zawsze jest wiele pielgrzymów, tymczasem otaczała mnie cisza. Przerywana jedynie świergotem ptaków i cykaniem świerszczy. Była to cisza bardzo przyjemna – inna od tej, która miała miejsce kilka minut temu, kiedy jeszcze byliśmy wszyscy razem. Tamta była pełna napięcia, żalu i tęsknoty oraz niewytłumaczalnego oczekiwania. Ta niosła ukojenie. Była jak balsam na wyrzuty sumienia, które jeszcze tak niedawno rozry-

wały mi serce. Takiej ciszy potrzebowałem już od dłuższego czasu. Zdałem sobie z tego sprawę, dopiero, kiedy jej zasmakowałem. Tak, tak – wszyscy przecież mówili, że na pielgrzymi szlak najlepiej pójść samemu, bo wtedy łatwiej to wszystko, co w nas jest, poukładać, przemyśleć, przemodlić. My wybraliśmy się wspólnie, choć było nas niewiele, ot grupka zgranych przyjaciół. Zrozumiałem, że owszem było nam rażniej ale w rzeczywistości była to też ucieczka od tego, by zostać sam na sam ze sobą samym i z Panem Bogiem. Zawsze przecież w grupie można znaleźć jakąś wymówkę. Trudno wygospodarować też czas dla siebie. Teraz tego problemu nie było. Zostałem sam. Inni też rozpierzchli się w różne strony samotnie, lub w naprawdę małych grupkach. Los, a raczej Pan Bóg, dał nam szansę. Czy potrafimy ją wykorzystać?

Siedziałem pod dębami na drodze do Aljustrel i zatapiałem się w ciszy. Nie wiem kiedy wyciągnąłem różaniec – jak dawno po niego nie sięgałem. Owszem za-

wsze miałem go przy sobie, w kieszeni – stary drewniany różaniec, który przypominał mi dawne czasy, ale żeby na nim się modlić. Zdarzało się, ale niezwykle rzadko. Teraz znalazł się w moich dłoniach i modlitwa płynęła jakby sama z siebie. Dałem się wciągnąć w jej rytm. Coraz bardziej wchodziłem w jej głąb, słowa jakoś przestały być ważne, liczyło się tylko to, że trwałem w jedno z Panem Bogiem, znów bardzo mocno poczułem Jego obecność. I obecność jeszcze Kogoś. Była tam – Maryja. Jej lśniąco biały płaszcz od razu przykuł mój wzrok. Blask był intensywny, ale nie przeszkadzał mi dostrzec szczegółów. Stała tam, przy sąsiednim dębem i patrzyła. Patrzyła na mnie! Przekonałem się o tym dopiero po chwili. Maryja na mnie skierowała swój wzrok – pełen miłości, ale i smutku. Kiedy pochwyciłem Jej spojrzenie, nie chciałem już więcej go stracić. Moje serce krzychało, że przeprasza za ten cały ból, jaki sprawiło, obiecywało poprawę, chciało już zawsze tylko uwielbiać! A mój rozum? Rejestro-

wał to wszystko we wszystkich wymiarach jednocześnie. Nie wiem jak, ale wszystko to pamiętam do dzisiaj bardzo wyraźnie – i moje myśli, i porywy serca, i pragmatyczne wnioski wyciągane przez umysł, i wzrok Maryi, i ciszę wokół mnie, i kształt poskręcane go dębu, pod którym siedziałem. Pamiętam wszystko, dosłownie!

Maryja lekko uśmiechnęła się. Moje serce zalała fala pokoju. Nieznanego mi dotąd uczucia. W głowie pojawiło się zdanie, które brzmiało jak kościelny dzwon z wieży rodzinnego kościoła. *Wiesz już, co masz robić! Wiesz już, co masz robić!* Dźwięk słów był miły ale też wymagający. To był głos Maryi! Byłem tego pewny, choć Maryja nie odezwała się do mnie ani słowem. A jednak byłem tego pewien. Wiedziałem, że moje życie od tej chwili będzie wyglądać inaczej. Jak dowiedziałem się później od moich przyjaciół dla nich to popołudnie też było momentem zwrotnym... Tak, cisza w Cova da Iria skrywa wielką tajemnicę szczęścia. Teraz to wiem.

PARAFIALNA PIELGRZYMKA DO FATIMY

Kochani!

Już niebawem, bo pod koniec czerwca, grupa naszych Parafian uda się na pielgrzymi szlak do Matki Bożej Fatimskiej. Pragniemy, aby była to nasza parafialna pielgrzymka, dlatego chcemy zabrać ze sobą intencje wszystkich Parafian, także tych, którzy zostają tu w parafii. Zachęcamy więc, aby spisać swoje prośby i podziękowania do Matki Bożej Fatimskiej i wrzucić je do specjalnej skrzynki, która znajduje się w naszym Wieczerniku. Obiecujemy, że właśnie w tych intencjach będziemy się modlić w czasie naszej pielgrzymki i będziemy je polecać Naszej Matce.

Naszym pragnieniem jest również przywiezienie figury Matki Bożej z Fatimy jako wotum wdzięczności naszej parafii i pamiątkę 100-lecia Objawień Fatimskich. Każdy, kto chciałby złożyć swoją ofiarę na ten szczytny cel, może tu uczynić w niedzielę po każdej Mszy świętej przy wejściu do Wieczernika albo w tygodniu w zakrystii. Można też wpisać się do pamiątkowej Księgi Ofiarodawców. Zachęcamy i dziękujemy!

Pielgrzymi

ABC ZACHOWANIA W KOŚCIELE

Każdy kulturalny człowiek, nie tylko chrześcijanin, doskonale zdaje sobie sprawę z tego, że naszym zachowaniem rządzą pewne zasady. Inaczej zachowujemy się w domu, inaczej w pracy i szkole, jeszcze inaczej podczas wypoczynku. Nie dziwią nas reguły dotyczące różnych dziedzin naszego życia – są oczywiste. Zachowujemy się stosownie do okazji – tak nas nauczyl rodzice i dziadkowie, takie są przyjęte obyczaje.

Dlaczego zatem tak często mamy kłopoty z właściwym zachowaniem się w kościele?

Odpowiedź jest dość prosta. Niestety często popadamy w rutynę i zamiast uczestniczyć we Mszy św., to na nią „wpadamy” – bez głębszej refleksji i zastanowienia, z przyzwyczajenia. Umyka nam istota Uczty Pańskiej.

Pamiętajmy, że naszym zachowaniem w kościele powinniśmy świadczyć o tym, że nie przyszlismy tu przy okazji, wyjścia na plażę, spacer czy zakupy lub powrotu z tychże.

Przyszlismy na spotkanie z miłującym Bogiem, na modlitwę.

Okażmy swym zachowaniem i stosownym ubiorem nasz szacunek i oddanie Temu, który za nas oddał swe życie, bo każda Msza Święta jest spotkaniem z Ukrzyżowanym Panem w Jego Najświętszej Ofierze.

Nie bądźmy krytycznymi obserwatorami „ceremonii”, ale świadomymi dziećmi Bożymi celebrującymi wraz z całym Kościołem główny akt w dziejach ludzkości. Akt bezgranicznej miłości, obok którego nie można przejść obojętnie czy lekceważąco.

Najważniejsze zasady, które powinny obowiązywać w kościele, to zachowanie powagi, ciszy i modlitewnego skupienia.

Dla jasności i przypomnienia podajemy podstawowe zasady zachowania się w kościele:

Odświętny strój

Przychodzimy do kościoła na Ucztę, na uroczyste spotkanie z naszym Królem i Zbawicielem. Z tej okazji ubierzmy się godnie

USZANUJ ŚWIĄTYNIĘ!
NIECH NASZ STRÓJ BĘDIE STOSOWNY
DO MIEJSCA, DO KTÓREGO PRZYCHODZIMY!

i elegancko, a zarazem skromnie. Unikajmy odkrytych ramion i dekoltów, obcisłych i prześwitujących ubrań oraz spódnic przed kolana i krótkich spodni. Są nieeleganckie, często wręcz nieestetyczne i rozprasające. Niech mój strój świadczy o mnie i o mojej wierze a nie o trendach mody. Sportowy strój panów – japonki i spodnie do kolana nie mieści się w określeniu „godny”.

Kreślenie znaku krzyża św.

Znak krzyża św. wykonujemy starannie, bez pośpiechu. Wchodząc i wychodząc z kościoła znak krzyża św. kreślimy wodą święconą w kierunku, w którym podążamy – wychodząc nie zatrzymujemy się i nie odwracamy gwałtownie w stronę ołtarza, utrudniając wychodzenie z kościoła.

Kłęknięcie

Po wejściu do świątyni czynimy znak krzyża wodą święconą i udajemy się na miejsce, w którym będziemy uczestniczyć we Mszy św. Przechodząc przed tabernakulum, przykłękamy na prawe kolano, nie wykonując znaku krzyża. Jeśli tabernakulum jest w bocznej kaplicy: przed tabernakulum przykłękamy, przed ołtarzem czynimy skłon.

Aktywny udział we Mszy św.

Śledźmy uważnie przebieg Mszy św. i to, co robi kapłan odprawiający Mszę św. Każdy bowiem jego gest, każde słowo mają ogromne znaczenie. To on celebrowe tę uroczystość, podążajmy za nim. Starajmy się wspólnie, we właściwych momentach wstawać i klękać. Włączajmy się także do śpiewu, na chwałę Pana.

Przystępujemy do Komunii Świętej

Idąc do Komunii Świętej nie należy przepychać się. Raczej ustępujemy miejsca innym. Przystępując do Komunii Świętej pamiętajmy o tym, jakiej wagi jest to wydarzenie. W tym momencie powinniśmy przybrać postawę pełną uszanowania i pokory. Powracając nie należy siadać na

pierwszym wolnym miejscu. To miejsce może być przez kogoś zajęte, kto poszedł do Komunii Świętej. Klękając po Komunii Świętej trzeba robić to tak, by nikomu nie przeszkadzać. Nie klękajmy przy brzegu ławki uniemożliwiając powrót na miejsce osobom, które siedzą w jej środku.

Prawidłowa postawa

Siedząc, nie zakładamy nogi na nogę, bo jest to mało eleganckie czy wręcz nonszalanckie – dotyczy to zarówno kobiet, jak i mężczyzn. W trakcie Mszy św. klękamy na obydwie kolana – nie przyklękamy czy kucamy. Nie opieramy nóg o klęczniki. Nigdy nie należy wychodzić z kościoła przed końcowym błogosławieństwem. Mam tu na myśli wiernych, którzy nie mogąc się doczekać zakończenia nabożeństwa udzielają sobie dyspensy z jego części, idąc do domu zanim kapłan ich pobłogosławi. Takie zachowanie jest egoistyczne, niekulturalne i może nawet bluźniercze wobec Boga, który jeszcze nie zakończył swojej audiencji dla nas. Po Mszy św. wychodzimy powoli.

Znak pokoju

Znak pokoju przekazujemy przez skłon głowy wobec najbliższych stojących, bez wypowiadania jakichkolwiek słów. Jeśli jest taki zwyczaj, może być podanie ręki najbliższemu stojącemu. Chodzenie przy tym po kościele i przesadne objawy serdeczności nie są wskazane.

Rodzice małych dzieci

Za zachowanie dzieci odpowiadają rodzice – także w kościele. Nie pozwalamy, by nasze pociechy płaczem czy bieganiem zakłócały przebieg Mszy św. Pozwólmy innym, w tym kapłanowi, skupić się na sprawowaniu liturgii i modlitwie. Uczmy nasze dzieci

od małego, że kościół jest Domem Bożym, a nie podwórkiem. A jeżeli dziecko płacze lub dokazuje, stańmy z nim z tyłu lub przed kościołem.

Zachowanie ciszy, powagi oraz skromności

Przebywając w kościele, nie rozmawiamy z osobami towarzyszącymi lub spotkanymi znajomymi. Nie należy także czule obejmować się i przytulać – nawet jeżeli jest się bardzo zakochanym.

Telefony komórkowe

Najlepiej zostawić telefony komórkowe w domu lub samochodzie. Jeżeli jednak nie możemy się z nimi rozstać na czas Mszy św., to pamiętajmy o ich wyłączeniu przed wejściem do kościoła.

Przed kościołem

Postarajmy się uczestniczyć we Mszy św. wewnątrz kościoła. Jeżeli z uwagi np. na dzieci musimy przebywać bezpośrednio przed kościołem w trakcie Mszy św., to pozostaniemy w skupieniu modlitewnym. Nie rozmawiamy i nie spacerujemy, nie mówiąc o bieganiu, paleniu papierosów czy żuciu gumi. Dotyczy to także momentów przed Mszą św. i po niej. Pamiętajmy także, że chłopcy, także ci najmniejsi, powinni zdjąć nakrycie głowy nie tylko

w kościele, ale także wtedy, gdy uczestniczą w nabożeństwie przed kościołem.

Punktualność

Bądźmy punktualni na spotkanie z Bogiem, choć On na nas zawsze czeka. Tu „kwadrans akademicki” nie obowiązuje. Na Mszę św. i inne nabożeństwa przychodzimy przed wyznaczoną godziną, aby mieć czas na wyciszenie, na przygotowanie się na spotkanie z Jezusem.

A jeżeli zdarzy nam się spóźnienie, to swoim przybyciem nie zwracamy uwagi wszystkich zgromadzonych na modlitwie. Stańmy lub usiądźmy z tyłu lub z boku kościoła, nie przechodźmy przed sam ołtarz, zakłócając ceremonię Mszy św.

oprac. Irena Surma

Intencje Apostolstwa Modlitwy i Żywego Różańca w czerwcu

Intencja ogólna

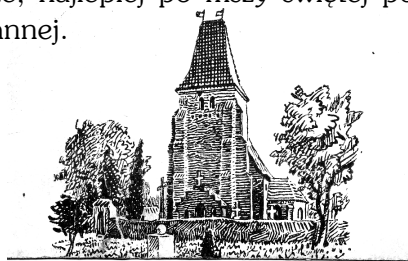
Aby odpowiedzialni za narody zdecydowanie dokładali starań, by położyć kres handlowi bronią, który jest przyczyną wielu niewinnych ofiar.

Zgodnie z zaleceniem Papieża Franciszka, od 2017 r. coroczna lista intencji zawiera jedną intencję (ogólną lub ewangelizacyjną) w każdym miesiącu. Druga intencja ogłaszana będzie na bieżąco, w związku z aktualnymi wydarzeniami i problemami.

Kancelaria parafialna czynna jest: w poniedziałek od 16⁰⁰ do 17⁰⁰ i w sobotę od 10⁰⁰ do 11⁰⁰.

W sprawach pilnych – o każdej porze, najlepiej po mszy świętej porannej.

Gazeta parafialna do użytku wewnętrznego.

Redaguje zespół pod kierunkiem ks. Proboszcza.

Parafia Rzymsko-Katolicka

pw. św. Wawrzyńca

we Wrocławiu Żernikach,

tel.(71) 357-19-19

www.zerniki.archidiecezja.wroc.pl

parafiazerniki@op.pl

konto bankowe Parafii

32 1500 1793 1217 9006 0637 0000

druk Prograf, Wrocław

tel./fax 71 758 59 79

www.prograf.wroc.pl

Dzień Dziecka

Międzynarodowy Dzień Dziecka ma swoje początki w Światowej Konferencji na Rzecz Dobra Dzieci, która odbyła się w Genewie (Szwajcaria) w 1925 r. Nie jest jasne, dlaczego obchody tego święta wyznaczono na 1 czerwca. Inicjatorem tego święta była organizacja The International Union for Protection of Childhood, która za cel obrała sobie zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom z całego świata. Obecnie Dzień Dziecka obchodzony jest w ponad 100 państwach świata.

W Polsce i innych byłych państwach socjalistycznych Międzynarodowy Dzień Dziecka obchodzony jest od 1950 w dniu 1 czerwca. Od 1952 stało się świętem stałym. Od 1994 tego dnia w Warszawie obraduje Sejm Dzieci i Młodzieży.

Z okazji Dnia Dziecka w szkołach często obchodzony jest dzień sportu; np. poprzez organizowanie rozgrywek międzyklasowych.

Przed II wojną światową z inicjatywy Polskiego Komitetu Opieki nad Dzieckiem od 1929 roku w dniu 22 września obchodzono Święto Dziecka. Tego dnia po mszach w kościołach dzieci udawały się do szkół na uroczyste akademie, a następnie na przygotowane wycieczki i zabawy, w czasie których rozdawano słodycze,

zakupione ze środków pozyskanych ze zbiorów publicznych.

Oprócz Dnia Dziecka obchodzonego 1 czerwca każdego roku jest także Powszechny Dzień Dzieci ustanowiony świętem przez Organizację Narodów Zjednoczonych w 1954 r., aby zachęcić wszystkie kraje świata do jego celebrowania poprzez inicjację specjalnych akcji na rzecz dobra dzieci. Wspomniany Dzień Dziecka obchodzony jest 20 listopada każdego roku w rocznicę ustanowienia Deklaracji Praw Dziecka (ang. Declaration of the Rights of the Child).

Nie we wszystkich krajach święto obchodzone jest 1 czerwca, np. w Brazylii Dzień Dziecka obchodzony jest 12 października, w Australii w pierwszą sobotę lipca każdego roku. Niezależnie od daty, jest to okazja do organizowania specjalnych akcji, koncertów i zabaw w szkołach i instytucjach dla uświetnienia tego dnia. Dla rodziców to okazja na spędzenie dodatkowego czasu ze swoimi dziećmi, składania im życzeń z okazji Dnia Dziecka oraz obdarowania swoich pociek prezentami (np. słodyczami). Jednak najlepszym prezentem dla każdego dziecka jest przede wszystkim miłość, troska i zainteresowanie ze strony jego rodziców.

Oto autentyczne zdarzenia i wypowiedzi naszych milusińskich w rozmowach między sobą i z dorosłymi.

– Kto to jest biskup?

~~~~~

– To taki ksiądz, tylko z wyższej półki!

~~~~~

– Droga mamo?! Ale jaka? Asfaltowa? Betonowa? Polna? A może morska? O! Wiem! O kosmosie mówimy, to na pewno Droga Mleczna Mamo...

– Jak myślicie, co robi bałwan w nocy?

– Bałwan w nocy myśli.

– O czym myśli?

– Po co mu te niemądre dzieci szalik zawiązały! Przecież wiadomo, że szalik powoduje śmierć bałwanów!

PLUTONY RÓŻAŃCOWE

„Plutony różańca” to nowa inicjatywa, która zachęca mężczyzn do odmawiania różańca. Każdy żołnierz plutonu w łączności z braćmi modli się codziennie: jedną, konkretną, przeznaczoną dla niego przez dowódcę plutonu tajemnicą Różańca, a do tego po tej tajemnicy dodaje modlitwę do św. Michała Archaniola oraz wezwanie: „Prowadź nas Panie drogą prawdy, honoru, pokory i męstwa. Amen”.

Pomysłodawcą „Plutonów różańca” jest młody – niespełna trzydziestoletni mężczyzna – Michał Przewoźny. Opowiadając o swoim pomysle, powraca do swojej wizyty w domu rodzinnym. – W trakcie którejś z rozmów z mamą i ciocią okazało się, że potrzeba jednej osoby do Róży Różańcowej w naszej parafii, do której mama i ciocia należą. Później okazało się, że wiele lat temu mój dziadek należał do takiej róży w której byli sami mężczyźni. Zaskoczyło mnie to, bo szczerze przyznam, że nie słyszałem o czymś takim. Mężczyznom, nawet tym będącym w kościele, różaniec kojarzy się ze starszymi kobietami. Dało mi to do myślenia.

Pluton jest właściwie kółkiem różańcowym, ale żeby hasło było nośne i znośne dla facetów przybraliśmy konwencję militarną – przyznaje Michał Owczarski, dowódca jednego z łódzkich plutonów.

W toku dalszych poszukiwań okazało się, że różaniec to nie zwykła modlitwa i bardzo męska. A, że od kilku lat działam w Toruniu w męskiej wspólnotce Lew Judy, to zaproponowałem byśmy utworzyli taki męski różaniec. Z doświadczenia wiedziałem jak kojarzą się mężczyznom pojęcia Róża różańcowa czy „kółko różańcowe”. Trzeba było wymyślić coś co zmieni ten stereotyp, a jednocześnie poruszy męskie serca, coś co będzie kojarzyć się z walką i siłą – opowiada. I tak powstały

męskie „Plutony różańca”. „Tworzymy różańcową armię. Dołącz do walki” – zachęcają twórcy męskich Plutonów Różańca.

Członkowie plutonów różańca każdego dnia modlą się o to, by Bóg budził serca mężczyzn do życia pełnią. Każdy dzień tygodnia ma również inną intencję szczególną – powierzają Bogu wszystkie męskie grupy, wszystkich sprawujących władzę i naszą Ojczyznę, wszystkie rodziny, jedność chrześcijan, wszystkie stany kościoła, więźniów, głodujących, ofiary wojny, prześladowanych chrześcijan, niewierzących, wszystkie kobiety, papieża i cały Kościół.

W tej chwili działa już piętnaście Plutonów Różańca, przy czym trzy (dwa w Toruniu i jeden w Krakowie) są już w pełni uformowane, a pozostałe są na etapie rekrutacji. Można je znaleźć m.in.

w Gdańsku, Warszawie, Białymstoku oraz Wrocławiu. Każdy z nich składa się z 21 mężczyzn. Tajemnic jest dwadzieścia, pluton odmawia więc codziennie cały różaniec, 21. mężczyzna jest w rezerwie, gdyby ktoś zawiódł. Raz w miesiącu, podczas spotkania osobistego lub poprzez internet, dowódca przydziela nowe tajemnice.

„Stwórz nowy pluton lub dołącz do już istniejącego. Jeśli mieszkasz z dala od któregoś plutonu i nie rozpoznajesz powołania, by utworzyć nowy oddział, to dołącz do plutonu internetowego” – zachęcają organizatorzy akcji.

Mężczyźni zainteresowani wstąpieniem w szeregi Armii Pana mogą zgłaszać się do ks. Sławomira.

oprac. Grzegorz Kowalewski

ŚW. JADWIGA KRÓLOWA (1374-1399)

Co byś zrobiła, gdyby zabroniono ci poślubić tego, którego kochasz? Wiem. Uciekłabyś z domu. Tak właśnie chciała zrobić Jadwiga – nastolatka. Uciec, tyle że nie z domu, a z zamku. I to z tego na Wawelu.

Była atrakcyjną dziewczyną, nosiła polską koronę i nie widziała na świecie nikogo poza Wilhelmem, młodym księciem z rodu Habsburgów. Nie miała pojęcia, że Wilhelmowi bardziej zależy na polskiej koronie, niż na niej. Wyrwała więc topór z rąk strażnika, by otworzyć bramę, lecz ten manewr zakończył się niepowodzeniem. Wylała z tego powodu wiele łez. Ona, dumna Jadwiga, córka węgierskiego króla Ludwika, w której żyłach – po babce Elżbiecie, córce króla Władysława Łokietka – płynęła piastowska krew. Często widziano ją potem przed wawelskim krucyfiksem.

Pewnego dnia Jezus przemówił do niej z krzyża i sprawił w niej cudowną przemianę. Od tej pory słuchała już wyłącznie Zbawiciela i mądrych doradców. Kiedy doradzili jej, aby poślubiła Jagiełłę, pogańskiego księcia litew-

skiego, nie wybrzydzała, że jest od niej sporo starszy i brak mu królewskich manier. Wystarczyło jej, że przyjmie chrześcijaństwo wraz z całą Litwą.

Ależ była mądra! Tym sposobem Litwa stała się jeszcze jednym chrześcijańskim państwem w Europie, a Litwini sprzymierzeńcami Polaków w walce z Krzyżakami. Wiele mówiono o niej na europejskich dworach. Była mistrzynią dyplomacji, a odwagą dorównywała najznakomitszym mężom. Pertraktowała z mistrzem Za-

konu Krzyżackiego. Przedsiębiorcza i energiczna, była jednocześnie troskliwą matką dla swoich poddanych. Pragnąc zaś przysporzyć Polsce wielu wykształconych ludzi, postanowiła wznowić działalność Akademii Krakowskiej.

Ofiarowała na ten cel dziesięć kilogramów złota i wszystkie swoje klejnoty. Jedno ją tylko martwiło. To, że nie ma dzieci. Córeczka, którą urodziła, żyła zaledwie dwa dni. Również zdrowie Jadwigi nagle się pogorszyło. Nazywana Lilią Wawelu, zmarła mając zaledwie dwadzieścia pięć lat, a pochowano ją – tak jak prosiła – z drewnianym berłem.

Uczysz się jakiegoś obcego języka? Jadwiga знала ich kilka, ale modliła się zawsze po polsku. Na przykład modlitwą: „Pod Twoją obronę uciekamy się, święta Boża Rodzicielko”... Też ją znasz? No proszę! A wiesz, że pochodzi z III wieku?

*Opowiadanie pochodzi
z książki*

*Ewy Skarżyńskiej
„Co się w niebie święci”*

KUPON – DOBIERANKA CZERWCOWA

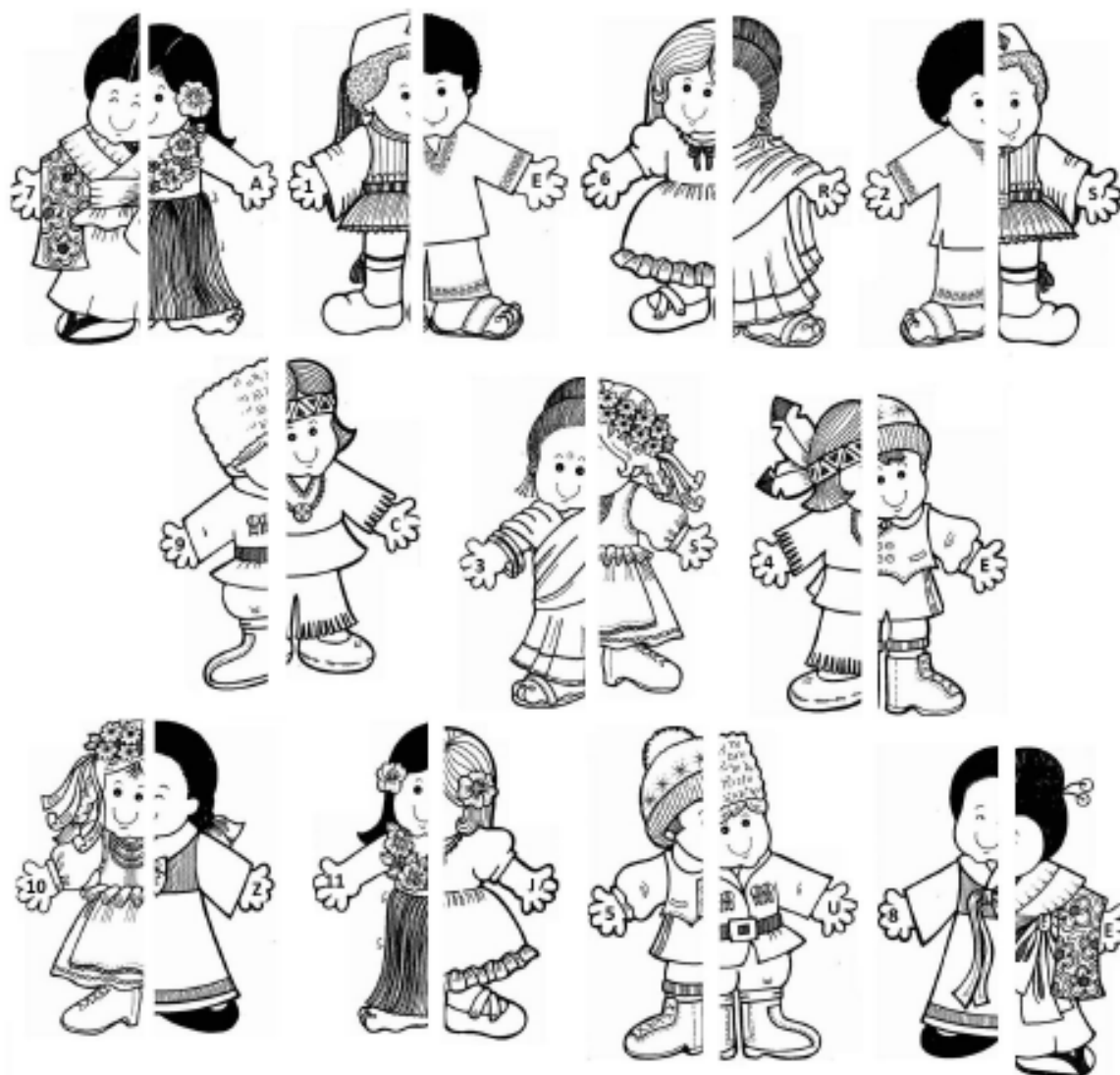
.....
imię i nazwisko dziecka, wiek

.....
hasło

DOBIERANKA CZERWCOWA

Dzień Dziecka jest obchodzony niemal na całym świecie. Pomóż mi dziś uporządkować obrazki z ludowymi strojami dzieci z całego świata. Gdy to zrobisz, to ułóż pełne obrazki w kolejności według numerów na prawych dłoniach. Gdy w tabelkę wpiszesz odpowiadające im litery z lewych dłoni, to otrzymasz hasło – rozwiązanie dzisiejszej zabawy. Obrazki potem możesz wyciąć, nakleić na kartkę i pokolorować. Czy wiesz z jakich krajów pochodzą stroje dzieci? Dobrej zabawy!!! Powodzenia!!!

opr. E. H.-G.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Rozwiązanie zadania – hasło – należy napisać na kuponie i do 16 czerwca wrzucić do skrzynki. Skrzynka na rozwiązania będzie wystawiona na stoliku po mszy świętej na godzinę 11⁰⁰ a w innym terminie w zakrystii. Można także wysłać rozwiązanie na adres redakcji: **gazetka-dla-wszystkich@wp.pl**, umieszczając w temacie „DOBIERANKA CZERWCOWA” (termin: piątek 16 czerwca).

Losowanie nagród w niedzielę 18 czerwca po mszy świętej na godzinę 11⁰⁰.

INTENCJE MSZALNE

1 czerwca, czwartek – wspomnienie św. Justyna, męczennika – Dzień Dziecka

9⁰⁰ O Boże błogosławieństwo i dary Ducha Świętego dla Antoniny oraz o potrzebne łaski dla syna Aleksandra

18⁰⁰ ++ Maria, Stefan; ++ z rodziny Dzitkowskich

2 czerwca, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ Za wszystkie Róże Żywego Różańca

3 czerwca, sobota

9⁰⁰ ++ Ewa, Stanisław (m), Czesław (m); ++ z rodziny Kurpińskich; ++ Michalina, Wacław (m) Kasjan

18⁰⁰ + Roman Groszek – 50 rocznica śmierci

4 czerwca, niedziela – uroczystość Zesłania Ducha Świętego

8⁰⁰ + Franciszek Drelichowski; ++ z rodzin Drelichowskich i Dwornik

9⁰⁰ ++ z rodziny Feret: Jan, Tekla, Danuta, Janina; + Władysław (m) Krempowicz

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Mai z okazji 9. rocznicy urodzin

12⁰⁰ Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej

18⁰⁰ + Henryka (f) Kubiak – 13 rocznica śmierci

20⁰⁰ W intencji Parafian

5 czerwca, poniedziałek – święto NMP Matki Kościoła

9⁰⁰ Dziękczynna z prośbą o Boże błóg. i potrzebne łaski dla Marka z okazji 55. rocznicy ur. oraz o błóg. dla jego rodziny

18⁰⁰ ++ Rodzice: Jan, Helena Lis; ++ Zofia, Antoni Zuber; ++ Siostry: Wanda Ziobrowska, Maria Grabarek

6 czerwca, wtorek

9⁰⁰ + Tadeusz Kołodziej; ++ Józef (m), Wiktoria, Bronisława (f), Ewa, Anna Kołodziej

18⁰⁰ + Franciszek (m) Duż; ++ z rodziny Dużyów

7 czerwca, środa

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

8 czerwca, czwartek – święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana

9⁰⁰ + Halina – 14 rocznica śmierci

18⁰⁰ Róża Świętego Symoena

9 czerwca, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ ++ Zofia, Roman Mączka

10 czerwca, sobota

9⁰⁰

18⁰⁰ ++ Jan, Katarzyna Jasina; ++ z rodziny Jasina; ++ Marcin, Maria Naprawa; ++ z rodziny Naprawa

11 czerwca, niedziela – uroczystość Najświętszej Trójcy

8⁰⁰ + Emilia Stanisławska; ++ Ignacy, Pelagia Stanisławscy; + Czesław (m) Broda; + Kazimierz Bednarek; ++ z rodziny

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Jolanty i Mirosława z okazji 24. rocznicy ślubu oraz ich dzieci i rodziny

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ ++ Antoni, Grzegorz Jarych; ++ z rodziny Jarych

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ W intencji Dominiki z racji urodzin

20⁰⁰ + Jan Przyjemski

12 czerwca, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Marcin Hreczuch – miesiąc po pogrzebie

13 czerwca, wtorek – wspomnienie św. Antoniego z Padwy, kapłana i doktora Kościoła

9⁰⁰

18⁰⁰

20⁰⁰ Róża NMP Fatimskiej

14 czerwca, środa – wspomnienie bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

15 czerwca, czwartek – uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciała

8⁰⁰

9⁰⁰

10⁰⁰ W intencji Parafian

12⁰⁰ + Kazimierz Zozula – 7 rocznica śmierci; ++ Maria, Józef (m) Władysław (m) Zozula; ++ z rodzin Zozula i Wołkowskich

18⁰⁰ + Michał – 2 rocznica śmierci; ++ z rodziny Bączyk

Zapraszamy na
Nabożeństwo
ku czci
św. Wawrzyńca
10 czerwca
(sobota)

16 czerwca, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Agnieszka Tytko – 18 rocznica śmierci; ++ Józef (m), Andrzej

17 czerwca, sobota – wspomnienie św. Alberta Chmielowskiego, zakonnika

9⁰⁰ + Stanisława (f) Surma; ++ z rodziny Surma

18⁰⁰ ++ Wanda, Antoni, Stanisław (m) Steckiewicz; ++ Maria, Stanisław (m) Ząbek, ++ z tych rodzin

18 czerwca, 11 niedziela w ciągu roku

8⁰⁰ ++ Zofia, Jan, Zbigniew, Jan Świderyscy; + Lucjan Połaczewski

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogo. dla Anny i Jana w 38. rocznicę ślubu oraz Joanny i Piotra w rocz. ślubu z prośbą o potrzebne łaski

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ O zdrowie i Boże błogo. dla Doroty w 15. rocz. ur. i Kacpra w 8. rocz. ur. z prośbą o potrzebne łaski dla nich i Rodziców

12⁰⁰ **Rocznica Pierwszej Komunii Świętej**

18⁰⁰ + Kazimierz Wiącek – 17 rocznica śmierci; ++ Stanisława (f), Jan Wiącek; + Irena Wróbel

20⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Dominiki i Anety Kuriata w 18. rocznicę urodzin oraz dla Katarzyny w 40. rocznicę urodzin

19 czerwca, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Jakub Wróbel – 14 rocznica śmierci; O potrzebne łaski dla Katarzyny

20 czerwca, wtorek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Władysław (m) Przyjemski; ++ Rodzice: Wiktoria, Adolf; + brat Jan

21 czerwca, środa – wspomnienie św. Alojzego Gonzagi, zakonnika

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

22 czerwca, czwartek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Lidia Garcarz; ++ z rodziny Garcarz

23 czerwca, piątek – uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

8⁰⁰ Zakończenie Roku Szkolnego i Katechetycznego

9⁰⁰

18⁰⁰ + Kazimiera (f) – 6 rocznica śmierci

24 czerwca, sobota – uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela, głównego patrona archidiecezji wrocławskiej

9⁰⁰

18⁰⁰ + Antoni Krauze – 1 rocznica śmierci

25 czerwca, 12 niedziela w ciągu roku

8⁰⁰ + Andrzej Lipiński

9⁰⁰ ++ Helena, Leon Kucharczyk; ++ Rodzice, Teściowie; ++ z tych rodzin

10⁰⁰ **Msza święta zbiorowa**

11⁰⁰ ++ Janina, Jan, Mieczysław (m) Paździor; ++ Wiktoria, Władysław (m) Czarnieccy; ++ Zofia, Kazimierz Ząbek

12⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Elżbiety i Grzegorza w 30. rocznicę ślubu z prośbą o potrzebne łaski dla nich i dzieci

18⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Adriana Ząbek w 12. rocznicę urodzin z prośbą o potrzebne łaski dla niego i Rodziców

20⁰⁰ + Jan Olszewski – 11 rocznica śmierci

26 czerwca, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰

27 czerwca, wtorek

9⁰⁰

18⁰⁰

28 czerwca, środa – wspomnienie św. Ireneusza, biskupa i męczennika

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Kazimierzy w 70. rocznicę urodzin

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

29 czerwca, czwartek – uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła

9⁰⁰

18⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Piotra Litwińskiego z racji imienin

30 czerwca, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Helena Południak

KRONIKA PARAFIALNA

W maju 2017 r. przez sakrament Chrztu świętego do wspólnoty parafialnej zostały przyjęte dzieci:

Julia Anna Wojtkiewicz
Natalia Kryszczuk
Karolina Beata Rajfur
Ignacy Zębik
Jan Mydlikowski
Lucjan Basiński
Michalina Kurczaba
Tymon Trochim
Maria Kolankiewicz
Filip Klimek
Mieszko Plucha
Natalia Świętochowska

W maju 2017 r. zmarli

+ Lidia Garcarz
+ Balbina Chudzik
+ Cecylia Koch
+ Julian Prasak
+ Marcin Hreczuch

Módlmy się o Niebo dla nich.

Zapraszamy na Nabożeństwo Fatimskie
we wtorek 13 czerwca, o godz. 20⁰⁰

W dniach **24-26 czerwca**, po raz kolejny, odbędą się w Archidiecezji Wrocławskiej EUROPEJSKIE DNI DZIEDZICTWA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO, tak zwane **NOCE KOŚCIOŁÓW**, organizowane przez Katolickie Radio „Rodzina”.

Program omawianych Dni obejmuje: liczne spotkania, wykłady, dyskusje panelowe, odczyty, koncerty i wystawy. Organizatorzy zaprosili znakomitych Gości; będą oni mówić: o odpowiedzialności chrześcijan za życie publiczne, o wolności wyznawania wiary i prześladowaniach chrześcijan, o bogatej spuściźnie bł. Jana Pawła II, o idei Solidarności itp.

W częściach artystycznych wystąpią orkiestry symfoniczne Filharmonii Dolnośląskiej i Sudeckiej.

W godzinach wieczornych zorganizowanych zostanie szereg spotkań modlitewnych, z adoracjami Przenajświętszego Sakramentu i okazją do spowiedzi świętej.

Do udziału w tym bogatym programie, organizatorzy zapraszają wszystkich zainteresowanych. Wstęp wolny.

Szczegółowy program NOCY KOŚCIOŁÓW znajduje się na plakatach i ulotkach oraz na stronie internetowej www.nocekosciolow.pl, a także w prasie katolickiej.

Zapraszamy na **nabożeństwa czerwcowe**
codziennie na godz. 17³⁰